

да ги показва на ученицитѣ една подирѣ друга. Тука са ражда въпросъ: кои букви трябва учительтъ най напредъ да покаже на ученицитѣ? Наредъ ли както слѣдватъ въ азбуката, или не? Не. Учителтъ трѣба да наченва съ тѣзи букви, които сж лесни за произнасяніе и тѣй сжщо полесни за писаніе; напр., много е по лесно да кажешъ на ученикътъ какъ шишка змѣята или да кажешъ *шшшшш*, отъ колкото да му кажешъ какъ звучи звукътъ *бз*. Тѣй сжщо *ш* (още и *и е о а* и пр,) е по лесно за писаніе отъ колко другитѣ, по труднитѣ букви. Щомъ ученикътъ научи една буква, учительтъ треба да го накара и да я пише, като му покаже въ същото време какъ да я пише.

За да бжде полесно ученіето по това ръководство, ние раздѣляме азбуката на 11 урока и при сѣки единъ урокъ ще показваме, какъ треба да са постѣпва и какво да са прави, ако е нужно това. Освѣнь туй ние ще прѣдставимъ тука образци за вступителнитѣ уроци, които впрочемъ никакъ немогжтъ да бжджтъ обязательни за учительтъ, тѣ трѣба да му служжтъ, като за примѣръ, по който той може да си състави свои вступителни уроци.

Вступителный урокъ.

Най напредъ учительтъ треба да размѣсти дѣцата по чиноветѣ тѣй, щото най малкитѣ да бжджтъ най близо при него, по голѣмкитѣ задътѣхъ и тѣй на татѣкъ, щото най възрастнитѣ да